

Dags för landsbygden – otåligheten och kritiken växer

Regeringen ska redovisa sin landsbygdsstrategi den 27 februari. Vi är många landsbygdsbor som väntar på den. Otåligt och med spänning.

Strategin är efterlängtd. Den sammanhållna politik för landsbygden som regeringen hade med i regeringsförklaringen vid tillträdet, har vi inte sett röken av. Halva mandatperioden har gått!

Förväntningarna har trissats upp av dröjsmålet, men också av att staten och kommunerna så tydligt befinner sig på reträtt. Betydelsefulla samhällsfunktioner och viktig basservice har avvecklats i snabb takt och exemplen är många: försäkringskassa, arbetsförmedling, polis, skattekontor, postutdelning och kassatjänst/betalservice. En kraftfull reaktion mot regeringens sätt att hantera just kassatjänsten sveper nu fram över landet. Det är många som fått nog!

Det här sker för att avreglera och marknadsanpassa. I många fall är det befogat, men inte i de former som nu sker. Vi på landsbygden hanteras idag på ett nonchalant sätt, ovärdigt vårt samhälle. Verksamheter avvecklas utan att fungerande ersättningar finns på plats. De särskilda lösningar som i bästa fall snickras ihop för glesbygden är ofta dåligt underbyggda, bristfälligt utformade och sent sjösatta.

Även kommunerna backar. De lägger ner skolor och annan verksamhet utanför kommuncentrum, ofta med kortsiktiga och dåligt underbyggda argument. Landsbygdsupproret i Blekinge vittnar om ilskan hos lokalbefolkningen, men också om kraften och kompetensen hos medborgarna.

Den privata servicen tunnas också ut. Det senaste exemplet är drivmedelsförsörjningen, där mackar nu läggs ner i rask takt. Reaktionen från regeringen är senkommen och svag.

Vi ser det som självklart att landsbygdspolitiken bygger på det lokala engagemanget och vill se en rad konkreta åtgärder i strategin.

Gör som Svensk Bensinhandel föreslagit när det gäller mackarna. Lägg på en avgift på några öre per liter bensin för att klara saneringen av nedlagda mackar och för att möjliggöra etableringar, där också miljövänligt bränsle tillhandahålls. Hjälptill att sprida det nya konceptet By-Macken över landet, där de stora kedjorna backar ur.

Vindbruket är en ny näring på landsbygden, men den ger inte automatiskt några positiva effekter för de bygder som berörs. De som bor där, bör få inflytande över var vindkraftverken placeras genom sina lokala utvecklingsgrupper. Inför också en obligatorisk så kallad bygdepeng till dessa grupper på minst 0,5 procent av produktionsvärdet.

Genomför den så kallade Bredbandsutredningens förslag om en fortsatt utbyggnad i glesbygden. Det har varit helt tyst om det förslaget som sammantaget innebar en satsning på 7 miljarder kronor under några år framöver.

Det här är något av det som vi förutsätter att strategin innehåller. Men vi ser risken med att den blir tunn och torftig med hänvisningar till löpande program samt till pågående och planerade utredningar.

Utvecklingsgrupper runt om på landsbygden planerar sina lokalsamhällen, organiserar servicen i nya former, vårdar miljön och startar nya företag. De går före i förnyelsen och omställningen till ett hållbart samhälle. Det lyfte Landsbygdskommittén fram i partipolitisk enighet i det betänkande som utgör ett av de viktigaste underlagen för strategin. Vi förutsätter att det även är regeringens utgångspunkt.

Vi på landsbygden tar vårt ansvar för samhällsbygget. Vi kräver att politiker och andra beslutsfattare gör sin del av jobbet för att Hela Sverige ska leva!

Karl-Erik Nilsson

Ordförande Hela Sverige ska leva

Inez Abrahamzon

Vice ordförande